

[Socialministeren.]

stol at vurdere hinandens indsats på de forskellige områder. Jeg har for mit vedkommende bestræbt mig for at opnå et resultat, som jeg synes vi allesammen kan sige er et nogenlunde godt resultat. Den eneste, som jeg har forstået ikke er fornøjet med det, er det ærede medlem hr. Alfred Jensen, idet han jo har stillet de forskellige ændringsforslag, som jeg har måttet give afkald på i udvalget, samt nogle flere som nye ændringsforslag, og nu bestrider det ærede medlem altså, at jeg i udvalget skulle have opnået det, der var opnåeligt. Det er min bestemte opfattelse, at jeg under udvalgsforhandlingerne har opnået det, jeg kunne opnå. Det ærede medlem kan så have sin mistanke, men jeg har i hvert fald min samvittighed i orden.

Formanden: Det ærede medlem hr. Evald Christensen har ordet for en kort bemærkning.

Evald Christensen: Jeg forstår, at vor gruppe er ret betydende, når der skal mobiliseres så stærke kræfter imod os for at komme os til livs. Det tror jeg nu ikke man kan, men det er en ting for sig.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensens initiativ skal jeg lade være i fred. Jeg skal ikke vurdere det i forhold til mit eget, jeg tænker, vi slider så godt, vi kan, begge to og tager initiativet, når vi mener, vi kan gøre det således, at det er noget værd. At lovforslaget er et kompromis, vidste jeg nok i forvejen, men det ærede medlem skal have tak for sin meddelelse. Når jeg takkede den højtærede socialminister, var det ikke, fordi han har taget initiativet, det var, fordi jeg altid har sat pris på ham på grund af hans varme sind og hans stærke arbejdsindsats indenfor det område, på hvilket han arbejder.

Formanden: Det ærede medlem hr. Johannes Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Johannes Jensen: Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen udtalte, at tiden snart måtte være inde til, at de arbejdsløshedsforsikrede klarede sig selv med et nærmere afgrænset tilskud. Jeg vil dog i hvert fald for min part sige, at forudsætningen for, at jeg skulle kunne godkende en sådan tankegang, er, at vi ikke får arbejdsløshed af betydning; men jeg er af den opfattelse, at arbejdsløshed skal vi nok få, enten vi vil have den eller ej, så-

længe vi ikke er enige om at gennemføre de reformer, som alene kan afskaffe arbejdsløsheden.

Der er i dag blevet talt hånlige ord mod min gruppes ordfører i sociale sager. Der er blevet talt om, at det tilkommer ikke os at være med til at bevilge penge til de arbejdsløse, fordi vi i almindelighed ikke er begejstrede for skatter. Jeg vil heroverfor fremhæve, at dersom vi skal have arbejdsløshed — og det har retsforbundet som sådant intet som helst ansvar for (munterhed), det har vi ikke, for det er på grund af den forkvaklede lovgivning, vi får arbejdsløshed —, skal det ikke gå ud over en enkelt befolkningsgruppe. Det skal ikke være denne gruppe alene, som risikerer at blive kastet ud i arbejdsløshed, fattigdom og elendighed, og som alene skal betale udgifterne gennem kontingenter til arbejdsløshedsforsikringen. Jeg understreger, at retsforbundet køber ikke stemmer ved at give store løfter om sociale goder som sådanne. Det har vi aldrig gjort, fordi vi er klar over, at sociale foranstaltninger kun er urettens revolutionsforsikring, som bliver betalt af den fattiges egne penge, fordi skatterne bliver overvæltet; de sociale foranstaltninger er kun den konservative kærlighedskåbe, som dækker de væskende sår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Underændringsforslag nr. 1

forkastedes med 103 stemmer mod 6; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Underændringsforslag nr. 2 betragtedes som

forkastet med samme stemmetal som underændringsforslag nr. 1.

Underændringsforslag nr. 3

forkastedes med 108 stemmer mod 6.

Underændringsforslag nr. 4

forkastedes med 108 stemmer mod 6.

Underændringsforslagene nr. 5 og 6

forkastedes med 109 stemmer mod 6.

Underændringsforslag nr. 7

forkastedes med 109 stemmer mod 6.